

1

כל הזכויות שמורות ©

מיוחדים עו:

אזות ואזנה

OLAMI MENTORSHIP

שבת
אין דוסיגא

אחים
לשיח
כרטיסי שיח
בעקבות
הערכים היהודיים
המשותפים לכולנו

...nien

מדוע לדעתכם יש מקום לזכור
צרות שנעשו לעם ישראל בעבר?
אלו ארועים היסטוריים חשוב לכם
שיזכרו גם בדורות הבאים?

עובדא הוה בחד בר נש דהוה קא רדי, געת חדא תורתיה,
 עבר עלוי חד ערבי, אמר ליה מה את, אמר ליה יהודאי
 אנא, אמר ליה שרי תורך ושרי פדנה, אמר ליה למה, אמר
 ליה דבית מקדשון דיהודאי חרב. אמר ליה מנא ידעת,
 אמר ליה ידעית מן געייתא דתורך. עד דהוה עסיק עמיה
 געת זימנא אחריתי, אמר לו אסר תורך אסר פדנה
 דאתייליד פריקהון דיהודאי. אמר ליה ומה שמייה, אמר לו
 מנחם שמייה.

(מדרש איכה רבה)

תרגום:

מעשה באדם אחד שהיה חורש את שדהו. געתה פרתו.
 עבר ערבי ואמר לו: מי אתה?
 אמר לו: יהודי אני.
 אמר לו: התר שורך והתר מחרשתך.
 אמר לו: למה?
 אמר לו: שהרי נחרב בית המקדש.
 אמר לו: מאין לך? אמר לו: יודע אני מגעיית פרתך.
 בינתיים געתה הפרה שנית. אמר לו: אסור פרתך ואסור
 מחרשתך, שהרי נולד מושיע היהודים.
 אמר לו: ומה שמו?
 אמר לו: מנחם שמו.

...הנחיות

איזו משמעות סמלית ניתן למצוא בכך
שהמשיח נולד ביום חורבן בית המקדש?
מה המשמעות של השם "מנחם" שניתן
למשיח?

צמיחה מחדש

שאלו לו לרבי פנחס: 'מפני מה צריך משיח להיוולד ביום חורבן המקדש?'

'גרגר הדגן', אמר, 'הנזרע באדמה בהכרח שיתפורר תחילה, כדי שתצמח שיבולת חדשה. הכוח אינו יכול לקום לתחיה אם אינו נכנס בהעלם גדול. פשיטת צורה ולבישת צורה מתרחשות בו ברגע שהוא נעשה לאין ממש.

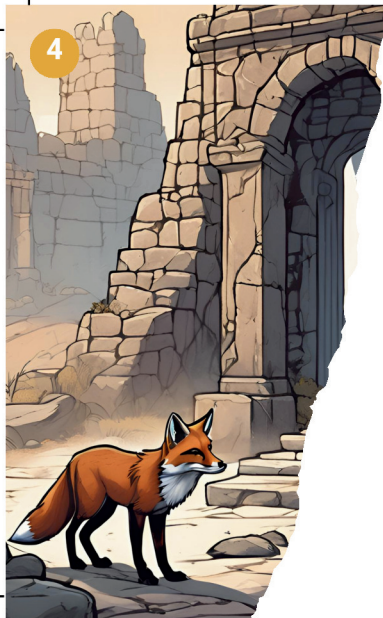
בקליפת השכחה גדל כוח הזיכרון. זהו כוח הגאולה. ביום הזיכרון מוטל הכוח בתחתית וגדל. לפיכך אנו יושבים ביום זה על הארץ, לפיכך אנו הולכים ביום הזה על הקברים, לפיכך נולד ביום הזה המשיח."

רבי פנחס שפירא מקוריץ (תפ"ו, 1726 - 1791),
מתלמידי הקרובים של הבעל שם טוב, מייסד
תנועת החסידות.

...nחני

האם יש לכם חוויות אישיות או
דוגמאות מההיסטוריה שבהן ראיתם
צמיחה חיובית או התחדשות שצמחה
דווקא מתוך תקופות של קושי, משבר
או הרס?

שוב פֶּעַם אַחַת הָיוּ (רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי
 עֲקִיבָא) עוֹלִין לִירוּשָׁלַיִם, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ
 לָהֶרֶץ הַצּוֹפִים קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם, כִּיּוֹן
 שֶׁהִגִּיעוּ לָהֶרֶץ הַבֵּית רָאוּ שׁוֹעַל שֶׁיֵּצֵא
 מִבֵּית קֹדֶשִׁי הַקֹּדָשִׁים, הִתְחִילוּ הוּ
 בּוֹכִין וְרַבִּי עֲקִיבָא מִצַּחֵק. אָמְרוּ לוֹ:
 מִפְּנֵי מָה אַתָּה מִצַּחֵק? אָמַר לָהֶם:
 מִפְּנֵי מָה אַתֶּם בּוֹכִים? אָמְרוּ לוֹ:
 מִקּוֹם שֶׁכָּתוּב בּוֹ "וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת",
 וְעַכְשָׁיו שׁוֹעָלִים הֹלְכִים בּוֹ, וְלֹא נִבְכָּה?
 (מכּוֹת, כּד, ב)

...nien

איזו סיבה יכולה להיות לשחוקו
של רבי עקיבא, מול המחזה
הנורא?

עקיבא, נחמתנו

אמר להו: לכה אני מצחקה, דכתיב: "ואעידה לי עדים נאמנים את אורייה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו" – וכי מה ענין אורייה אצל זכריה? אורייה במקדש ראשון, וזכריה במקדש שני! אלא: תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אורייה. באורייה כתיב "לכן בגללכם ציון שדה תחרש", בזכריה כתיב "עוד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים". עד שלא נתקיימה נבואתו של אורייה הייתי מתוירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אורייה – בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא נחמתנו, עקיבא נחמתנו.

(שם, המשך)

An illustration of a group of Jewish men, likely rabbis, sitting in a courtyard. They are wearing traditional white and brown robes and white head coverings (kippot). The man on the far left is laughing heartily. The scene is set in a courtyard with stone walls and a wooden door in the background. A large yellow speech bubble is centered over the group.

...p'noh

כיצד המחשבה על
נבואת-נחמה עתידית מסייעת
לרבי עקיבא לראות את הטוב
כבר במצב הנוכחי?

לראות את העתיד

אבל טהורי לב יראו את ר' עקיבא בגודלו;
 את ר' עקיבא המשחק כשרואה ששועל
 יוצא מבית קדשי הקדשים, מפני שלנפש
 הענקית העתיד הרחוק ניצב כהווה. את
 ר' עקיבא המלא צהלה לקול המונה של
 רומי, מפני שהאהבה הא-להית הנובעת
 מעומק חכמת ליבו הנפלא הרוותה עד
 כדי מלוא ציור חי, כי רומי ואיליה כליל
 יחלוף, ואור ציון לעד יזרח. האהבה
 בתענוגים למחזה העתיד הודאי, מילאה
 כל כך את לבבו הטהור, עד כי לא הניחה
 לו מקום גם לאנחת לב על ההווה
 המרעיד, שהכירו רק כעב קל על פני
 החמה הברה בשחקים

(הראי"ה קוק - עין איה ב, עמ' ג)

...מחכים

כיצד אנו יכולים לחוות את
הטוב גם בהווה שנראה רע?

ברחובנו הצר
נר ננר אחד מוזר.
הוא יושב בצריפו
ולא עושה דבר.

איש אינו בא לקנות
ואין איש מבקר,
ושנתיים שהוא
כבר אינו מנגר.

והוא חלום אחד נושא עוד בלבו...
לבנות כסא לאלוהו שיבוא,
על כפיו אותו יביא,
לאלוהו הנביא,

והוא יושב ומחכה לו
כבר שנים, חולם, הוא, שיזכה לו.
על סודו שומר ומחכה לו...
מתי כבר יגיע היום.

ברחובנו הצר
נר סנדלר אחד מוזר.
הוא יושב בצריפו
ולא עושה דבר.

מדפיו הריקים
מקסים באבק
כבר שנתיים מנח,
המרצע בשק.

והוא חולם כי נעלים הוא תופר,
בן על הרים ינוו רגלי המבשר.
על כפיו אותו יביא,
לאלוהו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו...

בירושלים ישנו
איש, לנמרי לא צעיר,
שכנה הרבה בתים
בכל פנות העיר.

הוא מכיר כל סמטה,
כל רחוב ושכונה,
הוא בונה את העיר
כבר שבועים שנה.

והוא חולם כי, כמו שאת העיר בנה,
יניח למקדש את אבן-הפנה.
על כפיו אותה יביא
לאלוהו הנביא.

והוא יושב...

(יורם טהרלב)

OLAMI MENTORSHIP